

10 Απριλίου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Διστές]

ΑΝΤΩΝΗΣ Θ. ΙΩΣΗΦΑΚΗΣ,

Εφεσείων-Αιτητής,

v.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ,

Εφεσίβλητου-Καθ' ου η αίτηση.

(Αίτηση στην Πολιτική Έφεση Αρ. 7886).

Δικαιοδοσία — Δευτεροβάθμια δικαιοδοσία Ανωτάτου Δικαστηρίου — Δεν υπάρχει στα πλαίσιά της πρωτογενής εξουσία αναστολής διαδικασίας εκκρεμούσης ενώπιον πρωτοδίκου Δικαστηρίου — Τούτο μπορεί να γίνει μόνο με προνομακό διάταγμα (Σύνταγμα, άρθρο 155.4) στα πλαίσια της πρωτοβάθμιας δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. 5

Πολιτική Δικονομία — Εκτέλεση — Αναστολή εκτελέσεως εκκρεμούσης εφέσεως — Οι περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμοί, Θ.35, Καν. 18 και 19 — Πώς ασκείται η διακριτική ευχέρεια — Διασφάλιση οριστικότητας αποφάσεως από την μια πλευρά και εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας του δικαιώματος εφέσεως από την άλλη — Καθυστέρηση στην υποβολή αιτήματος για αναστολή — Παράγοντας, που λαμβάνεται υπόψη. 10

Πολιτική Δικονομία — Εκτέλεση — Οι Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμοί, Θ.40, Καν. 11 — Δεν παρέχει εξουσίαν αναστολής διαδικασίας άλλης από εκείνη, που αποτελεί το αντικείμενο της έφεσης. 15

Περιφρόνηση Δικαστηρίου — Ανυπακοή σε διάταγμα — Ο μη υπακούων δεν εκπίπτει αυτόματα από το δικαίωμα να ακουσθεί, αλλά το Δικαστήριο, ως θέμα διακριτικής ευχέρειας, μπορεί να αρνηθεί να τον ακούσει, αν τα συμφέροντα της δικαιοσύνης το επιβάλλουν. 20

Ο αιτητής εφεσίβαλε το διάταγμα εξώσεως, που είχαν εκδοθεί εναντίον του, αλλά για αρκετό χρονικό διάστημα δεν ζήτησε αναστολή εκτελέσεως. Το διάταγμα επιδόθηκε στον αιτητή με την δέουσα οπισθογράφηση. Ο αιτητής δεν συνεμορφώθη. Ως αποτέλεσμα κατεχωρήθη αίτηση τιμωρίας του για περιφρόνηση Δικαστηρίου. Τότε ο αιτητής κατεχώρησε αίτηση αναστολής εκτελέσεως του διατάγματος και ζήτησε όπως αυτή εκδικασθεί πριν από την αίτηση για περιφρόνηση. Το τελευταίο αυτό αίτημα απερρίφθη, οπότε ο αιτητής απέσυρε την αίτησή του για αναστολή, και 25 30

κατεχώρησε στο Ανώτατο δικαστήριο την παρούσα αίτηση, πάλιν με αίτημα την αναστολή του διατάγματος εξώσεως.

5 Οι αρχές, που ανέπτυξε το Ανώτατο Δικαστήριο, απορροίπτοντας την αίτηση, προκύπτουν από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

Η αίτηση απορροίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

10 *Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd. and Others (1989) 1 C.L.R. 499.*

Mouzouris and Another v. Xylophagou Plantations Ltd. (1977) 1 C.L.R. 287.

Hadkinson v. Hadkinson [1952] P. 285.

J. (HD) v. J. (AM) [1980] 1 All E.R. 156.

Stavrou and Another v. Christopoulos (1985) 1 C.L.R. 449.

15 *E.Y.R.I.K. and Others v. Kotsonis (1986) 1 C.L.R. 617.*

Kyproxil Designs Ltd. v. Panos Englezos and Co. Ltd. (1988) 1 C.L.R. 546.

Αίτηση.

20 Αίτηση για αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας ημερ. 29.3.89 με την οποία διατάχθηκε να εκκενώσει υποστατικά τα οποία κατείχε στο Νικητάρι.

Μ. Χαραλαμπίδης, για τον εφεσείοντα-αιτητή.

Δ. Κούτρας, για τον εφεσίβλητο-καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από το Δικαστή Γ.Μ. Πική.

ΠΙΚΗΣ, Δ. : Με απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας στην αγωγή 3437/88, ο αιτητής, Αντώνης

ρίου Λευκωσίας στην αγωγή 3437/88, ο αιτητής, Αντώνης Ιωσηφάκης, διατάχτηκε να εκκενώσει υποστατικά τα οποία κατείχε στο Νικητάρι. Εφείβηλε την απόφαση με ειδοποίηση έφεσης την οποία καταχώρησε στις 9/5/89. Δεν έκαμε κανένα διάβημα για την αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης. Στο μεταξύ, στις 14/10/89, του επιδόθηκε οπισθογραφημένο διάταγμα για την εκκένωση των υποστατικών. Συνέχισε να κατέχει τα υποστατικά και μετά την επίδοση του διατάγματος και παρά την προειδοποίηση για τις συνέπειες που περιείχε η οπισθογράφιση (Δ.42Α). 5 10

Στις 7/12/89 ο εφεσίβλητος-καθ' ου η αίτηση στην παρούσα διαδικασία, Χαράλαμπος Αριστοδήμου, αποτάθηκε με αίτηση στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας για την τιμωρία του Α. Ιωσηφάκη για παρακοή του διατάγματος και συνακόλουθη καταφρόνηση του Δικαστηρίου. Ενώ εκκρεμούσε η αίτηση αυτή για εκδίκαση, ο Α. Ιωσηφάκης υπέβαλε στις 13/3/90 αίτηση στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας για την αναστολή του διατάγματος έξωσης της 29/3/89. Στις 20/3/90 υπέβαλε την υπό εκδίκαση αίτηση με την οποία επιδιώκει ουσιαστικά δύο θεραπείες: 15 20

(α) Την αναστολή της διαδικασίας για την παρακοή του διατάγματος που εκκρεμεί ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, θεραπεία ταυτόσημη, από ότι μπορεί να διαπιστώσουμε, με εκείνη που είχε επιδιωχθεί με την αίτηση της 13/3/90 (στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας) και 25

(β) Την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης της 29/3/90 μέχρι την εκδίκαση και αποπεράτωση της έφεσης.

Όπως έχουμε πληροφορηθεί, ο Α. Ιωσηφάκης ζήτησε από το Επαρχιακό Δικαστήριο την εκδίκαση της αίτησής του της 13/3/90 πριν την εκδίκαση της αίτησης για παρακοή του διατάγματος της 7/12/89. Το αίτημά του απορρίφθηκε και το Επαρχιακό Δικαστήριο προχώρησε στην ακρόαση της αίτησης για παρακοή του διατάγματος. Η ακρόαση ολοκληρώθηκε και η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου έχει επιφυλαχθεί. Μετά την εξέλιξη αυτή, και 30 35

ενόψει της ακρόασης της αίτησης που επιλαμβανόμεθα σήμερα, ο αιτητής απέσυρε την αίτηση της 13/3/90 που εκκρεμούσε ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου.

- 5 Στην ένορκη ομολογία, η οποία συνοδεύει και υποστηρίζει την αίτηση ενώπιόν μας, δεν επεξηγείται η σημαντική καθυστέρηση για την υποβολή αιτήματος για αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου της 29/3/89. Συνάγεται από τα γεγονότα που έχουν
- 10 τεθεί ενώπιόν μας ότι πρωταρχικός σκοπός του αιτητή είναι η παράκαμψη και ουσιαστική εξουδετέρωση της διαδικασίας για καταφρόνηση του Δικαστηρίου. Όπως εξηγήσαμε στο δικηγόρο του αιτητή και κατά τη συζήτηση της έφεσης, και στην περίπτωση που θα γινόταν δεχτό το αίτημα για αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, δεν θα ήταν νοητή ούτε η συγχώρεση της ανυπακοής
- 15 του διατάγματος που έχει εκδηλωθεί, ούτε η ακύρωση της διαδικασίας ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

- Ο Χαράλαμπος Αριστοδήμου ήγειρε ένσταση στην αίτηση και συγχρόνως αμφισβήτησε το δικαίωμα του αιτητή να ακουστεί ενόψει της συνεχιζόμενης παρακοής στο διάταγμα του Δικαστηρίου, που είναι παραδεχτή. Ενόψει του αποτελέσματος στο οποίο καταλήγουμε ως προς την ουσία της αίτησης, δεν θα εξετάσουμε διεξοδικά την προδικαστική αυτή ένσταση. Περιοριζόμαστε στο να επισημά-
- 25 νουμε ότι οι αρχές και η σχετική νομολογία ως προς την απεμπόληση του δικαιώματος διαδίκου να τύχει ακρόασης από το Δικαστήριο λόγω παρακοής διατάγματος του Δικαστηρίου, εξετάστηκαν στην πρόσφατη υπόθεση, Αίτηση *Marie Therese Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd. &*
- 30 *Others* (1989) 1 Α.Α.Δ.(Ε) 499. Επεξηγείται ότι διάδικος ο οποίος βαρύνεται με συνεχιζόμενη παρακοή διατάγματος του Δικαστηρίου, δεν εκπίπτει αυτομάτως του δικαιώματος να ακουστεί σε μεταγενέστερο διάβημα στην ίδια διαδικασία. Αναγνωρίζεται όμως διακριτική ευχέρεια στο Δικαστήριο να αρνηθεί να τον ακούσει, αν κρίνει ότι τα
- 35 συμφέροντα της δικαιοσύνης το επιβάλλουν. (*Antonis Mouzouris and Another v. Xylophaghos Plantations Ltd.* (1977) 1 Α.Α.Δ. 287, *Hadkinson v. Hadkinson* [1952] P.

285 και *J. (HD) v. J. (AM)* [1980] 1 All E.R. 156.

Η πρώτη διαπίστωση είναι ότι δεν παρέχεται πρωτογενώς ευχέρεια στο Ανώτατο Δικαστήριο στην άσκηση της δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας του να διατάξει την αναστολή διαδικασίας η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Η εξουσία για αναστολή και παραμερισμό διαδικασίας ενώπιον του κατώτερου Δικαστηρίου ανάγεται στην πρωτοβάθμια δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου για την έκδοση προνομιακών ενταλμάτων όπως ορίζεται στο Άρθρο 155.4 του Συντάγματος. Αφετέρου, η δικαιοδοσία η οποία παρέχεται από τις πρόνοιες της Δ.40, κ.11 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας για την αναστολή εκτέλεσης, περιορίζεται στα θέματα τα οποία εξειδικεύονται από τις διατάξεις της και τα οποία δεν αφορούν την παρούσα αίτηση. Όπως έχει επισημανθεί στην *Stavrou & Another v. Christopoulos* (1985) 1 A.A.Δ. 449 η πιο πάνω διάταξη δεν παρέχει ευχέρεια αναστολής διαδικασίας άλλης από εκείνη η οποία αποτελεί το αντικείμενο της έφεσης. Και αν ακόμα είχαμε διακριτική ευχέρεια να διατάξουμε την αναστολή της διαδικασίας για παρακοή του διατάγματος του Δικαστηρίου, δεν θα ήταν νοητή, ενόψει των γεγονότων της υπόθεσης, η άσκηση της διακριτικής μας ευχέρειας υπέρ του Α. Ιωσηφάκη. Πρέπει να διακηρυχθεί ότι η αμφισβήτηση της ορθότητας πρωτόδικης απόφασης, δεν παρέχει έρεισμα για την παρακοή της. Η απόφαση μπορεί να ανασταλεί μόνο μέσα στο πλαίσιο που παρέχουν οι διατάξεις της Δ.35, κ.18 (βλέπε επίσης Δ.35, κ.19). Οι αρχές που διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου, βάσει της Δ.35, κ.18, επεξηγούνται στις αποφάσεις *E.Y.R.I.K. & Others v. Kotsonis* (1986) 1 A.A.Δ. 617, και *Kyproxil Designs Ltd. v. Panos Englezos & Co. Ltd.* (1988) 1 A.A.Δ. 546.

Δύο είναι οι παράγοντες που κατά κύριο λόγο διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου για την αναστολή πρωτόδικης απόφασης μέχρι την εκδίκαση της έφεσης. Πρώτο, η διασφάλιση της οριστικότητας (finality) των αποφάσεων του πρωτόδικου Δικαστηρίου και την παράλληλη κατοχύρωση των δικαιωμάτων του

- διαδίκου υπέρ του οποίου εκδόθηκε η απόφαση και δεύτερο, η εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας του δικαιώματος για την άσκηση έφεσης. Οι δύο αυτοί παράγοντες εξισορροπούνται με γνώμονα τα συμφέροντα της δικαιοσύνης. Η εξισορρόπηση συνήθως επιτυγχάνεται με την επιβολή τέτοιων όρων που να εξασφαλίζουν ένα υγιές ισοζύγιο μεταξύ των συγκρουομένων συμφερόντων των διαδίκων. Στην προκείμενη περίπτωση η καθυστέρηση στην υποβολή της αίτησης για αναστολή της εκτέλεσης της
- 5 πρωτόδικης απόφασης που ελεγκτείται σε ένα σχεδόν χρόνο, δεν εξηγείται. Εύλογα συνάγεται από τα γεγονότα της υπόθεσης ότι πρωταρχικός σκοπός του εφεσείοντα δεν είναι η διασφάλιση της αποτελεσματικότητας του δικαιώματος έφεσης, αλλά η παράκαμψη της διαδικασίας για την
- 10 τιμωρία του προς αποφυγή των συνεπειών της ανυπακοής του διατάγματος της 29/3/1989.

Συνεκτιμώντας το σύνολο των γεγονότων ενώπιόν μας δεν κρίνουμε δικαιολογημένο το αίτημα για αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης της 29/3/89.

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.